RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 114.470 van 15 januari 2003
in de zaak A. 105.952/VII-23.927

In zake : XXX,
verblijvende te 8400 OOSTENDE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 13 juni 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 april 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat D. BOUQUILLON, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 19 maart 2001 en verklaarde zich op 4 april 2001 vluchteling.

1.2. Op 6 april 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 16 mei 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

> "Betrokkene werd verhoord op 25 april 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is.
>
> Betrokkene verklaart Armenië te hebben verlaten omwille van de problemen die hij zou ondervonden hebben als gevolg van de politieke activiteiten van zijn vader, H. A. (O.V. 5.011.758). Betrokkenes vader zou in 1991 in conflict zijn gekomen met H. H., die vervolgens het hoofd werd van de securitydienst van president Kotcharian, en verder door deze persoon zijn vervolgd. Betrokkenes vader zou hebben meegewerkt aan de verkiezingscampagne van K. D. zowel voor de presidentsverkiezingen van maart 1998 als voor de parlementsverkiezingen van mei 1999. Vanaf mei 1998 zouden dreigtelefoons zijn gekomen. In september 1999 zou betrokkene door twee mannen zijn geslagen omwille van de politieke activiteiten van zijn vader. Op 22 november 1999 zou betrokkenes moeder, S. S. (O.V. 5.011.758) fysiek zijn mishandeld. In december 1999 zou betrokkene door dezelfde daders met een mes zijn gestoken. In januari 2000 zou betrokkenes grootvader door onbekenden zijn bedreigd en fysiek mishandeld. Op 30 mei 2000 zou betrokkenes vader president Kotcharian hebben aangeduid als schuldige van de aanslag op het parlement van 27 oktober 1999 waarbij D. (parlementsvoorzitter) om het leven kwam. Enkele dagen later zouden gewapende mannen op het werk van betrokkenes vader zijn binnengevallen en geëist hebben dat hij ontslag nam als directeur van zijn firma. Op 3 september 2000 zou betrokkene Armenië hebben verlaten en samen met de andere leden van het gezin gevlucht zijn naar Rusland om vervolgens verder te vluchten naar België. Op 19 maart 2001 zou betrokkene samen met zijn moeder in België zijn aangekomen. Hij vroeg asiel aan op 4 april 2001. Betrokkenes vader vroeg reeds asiel op 20 september 2000.
>
> Betrokkene baseert zijn asielaanvraag op de motieven die reeds werden aangehaald door zijn vader. De incidenten waarvan betrokkene het slachtoffer zou geweest zijn, zouden een gevolg zijn van de politieke activiteiten van zijn vader.

De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt vooreerst ondermijnd doordat een manifeste tegenstrijdigheid voorkomt in zijn opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Betrokkene verklaarde bij de DVZ (pt. 42) dat zijn vader 20 dagen na de gebeurtenis van 27/10/1999 een toespraak hield waarin hij Robert Kotcharian veroordeelde als organisator van de moordpartij in het parlement. Bij het CGVS echter situeerde betrokkene deze toespraak op 30 mei 2000 (p. 7). Betrokkene situeerde bij de DVZ (pt. 42) de incidenten waarvan hijzelf, zijn moeder en grootvader het slachtoffer waren voornamelijk na deze toespraak (en als een gevolg van deze uitspraak van zijn vader), terwijl hij bij het CGVS (p. 7, 8) verklaarde dat, met uitzondering van de gewapende mannen die zouden binnen gevallen zijn op het werk van zijn vader, na deze toespraak geen verdere incidenten plaatsvonden aangezien ze 10 dagen later waren gevlucht. Volledigheidshalve dient hieraan te worden toegevoegd dat betrokkene verklaarde (CG p. 7) dat dit de eerste maal was dat zijn vader zich uitsprak over de schuld van de president.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het asielrelaas van betrokkenes vader als bedrieglijk wordt beschouwd zodat ook in hoofde van betrokkene geen vermoeden kan weerhouden worden van een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

De door betrokkene neergelegde documenten, namelijk zijn geboorteakte en studentenkaart wijzigen hetgeen hierboven werd uiteengezet niet aangezien deze geen gegevens bevatten die in twijfel worden getrokken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 april 2001.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de schending inroept van artikel 30 van de Grondwet; dat het middel er op neerkomt dat, volgens de verzoekende partij artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), strijdig zou zijn met dit grondwetsartikel omdat geen keuze van de derde landstaal (het Duits) werd voorzien;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord afstand heeft gedaan van dit middel; dat dit middel betrekking heeft op de taalregeling en dus de openbare orde raakt; dat het ambtshalve wordt onderzocht;

Overwegende dat de Raad van State niet vermag de conformiteit van de wet aan de Grondwet te beoordelen; dat de prejudiciële vraag, zoals gesuggereerd door de

verzoekende partij aan het Arbitragehof zich niet opdringt wanneer een mogelijke strijdigheid tussen een wettelijke bepaling en de Grondwet wordt ingeroepen, zonder dat daarbij de beweerde schending van de artikelen 10, 11 of 24 van de Grondwet wordt betrokken; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in een tweede middel de verzoekende partij de schending inroept van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat zij stelt dat de bestreden beslissing "heel mank tot stand gebracht" werd, omdat het dossier van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet geïnventorieerd was, de tolken de eed niet hadden afgelegd, het verhoorverslag op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet de identiteit vermeldt van de ondervrager, niet werd voorgelezen en niet werd ondertekend, de verzoekende partij geen kopie ontving van het verslag en pas na de eindbeslissing kennis kon nemen van het dossier, de verzoekende partij niet de kans kreeg nadere uitleg te geven over de zogenaamde tegenstrijdigheden en onnauwkeurigheden in haar verklaringen en het verhoorverslag handgeschreven en bij wijlen onleesbaar is zodat iedere degelijke controle onmogelijk wordt;

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont hoe de wijze waarop de beslissing is tot stand gekomen een negatieve invloed heeft gehad op de motivering ervan; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

C. PETERS. **E. BREWAEYS.**